

מכרזים למיקסום רווח

Revenue Maximizing Auctions

אראל סגל-הלוי

מקורות:

הקורס של טים, הרצאה 5 והלאה:

<http://theory.stanford.edu/~tim/f13/f13.html>

מיקסום רווח לעומת מיקסום סכום ערכים

נניח שאנחנו מוכרים חפץ אחד ויש קונה אחד.

איזה מכרז ממקסם את סכום הערכים?
• זה קל – נותנים לו את החפץ בחינם.

איזה מכרז ממקסם את הרווח של המוכרים?
• זה קשה – תלוי בערך של השחקן!

במקום למקסם רווח – ננסה למקסם תוחלת רווח.
• זה דורש מידע סטטיסטי על ערכים של שחקנים.

מיקסום רווח – חפץ אחד וקונה אחד

דוגמה: נניח שאספנו נתונים סטטיסטיים על ערכי קונים, והגענו למסקנה שהם מתפלגים כ:

Uniform[10,30]

לפי משפט מיירסון, כל מכרז אמיתי חייב להיות מסוג "מחיר קבוע מראש" (posted price): קובעים מחיר כלשהו p , והקונה מחליט אם לקנות או לא.

איזה מחיר ממקסם את תוחלת הרווח?

$$\begin{aligned} E[\text{Revenue}(p)] &= p * \text{Prob}[v > p] \\ &= p * (30-p)/(30-10) \end{aligned}$$

$$\text{derivative by } p = (30-2p)/20 \rightarrow p_{opt} = 15$$

מיקסום רווח – חפץ אחד וקונה אחד

הכללה: נניח שאספנו נתונים סטטיסטיים על ערכי קונים, והגענו למסקנה שהם מתפלגים כ:

$$\text{Prob}[v < p] = F(p)$$

איזה מחיר ממקסם את תוחלת הרווח?

$$\begin{aligned} E[\text{Revenue}(p)] &= p \cdot \text{Prob}[v > p] = p \cdot [1 - F(p)] \\ p' = 0 &\iff p - \frac{1 - F(p)}{F'(p)} = 0 \end{aligned}$$

נגדיר את פונקציית הערך הוירטואלי:

$$r(v) := v - \frac{1 - F(v)}{F'(v)}$$

המכרז האופטימלי הוא: מכור אם $r(v) > 0$.

מיקסום רווח בשיטת מיירסון - כללי

נתונה: סביבה חד-פרמטרית:

- לכל משתתף יש ערך כספי יחיד ל"היבחרות".
- הערך של משתתף j לקוח מהתפלגות F_j .
- (למה התפלגות שונה לכל משתתף? למשל מאפיינים דמוגרפיים).

דרושים:

- כלל-בחירה לבחירת תת-קבוצה של משתתפים.
- כלל-תשלומים שאיתו כלל-הבחירה אמיתי.

כזכור, לפי משפט מיירסון, ברגע שיש כלל-בחירה
– יש כלל-תשלומים יחיד שאיתו הכלל אמיתי.
נחפש כלל-בחירה שממקסם את תוחלת הרווח.

מיקסום רווח בשיטת מיירסון - כללי

לכל כלל-תשלומים p , תוחלת הרווח היא:

$$E[\text{Revenue}(v_1, \dots, v_n)] = E[\sum_{j=1}^n p_j(v_1, \dots, v_n)]$$

לפי משפט מיירסון, כלל-התשלומים הוא פונקציה של כלל-הבחירה c . אם מציבים, מקבלים:

$$E[\text{Revenue}(v_1, \dots, v_n)] = E[\sum_{j=1}^n c_j(v_1, \dots, v_n) \cdot r_j(v_j)]$$

תוחלת הרווח = תוחלת סכום הערכים הוירטואליים.
--> כדי למקסם רווח, צריך למצוא כלל-בחירה שמקסם את סכום הערכים הוירטואליים.

מיקסום רווח בשיטת מיירסון – חפץ אחד

תוחלת הרווח = תוחלת סכום הערכים הוירטואליים.

$$r_j(v) := v - \frac{1 - F_j(v)}{F'_j(v)}$$

א. קונה אחד:

תוחלת הרווח = הערך הוירטואלי $r(v)$.

כלל-הבחירה הוא: מכור אם-ורק-אם $r(v) > 0$.

*** הכלל אמיתי בתנאי ש- r היא פונקציה עולה.

התשלום הוא ערך-הסף $r^{-1}(0)$.

מיקסום רווח בשיטת מיירסון – חפץ אחד

תוחלת הרווח = תוחלת סכום הערכים הוירטואליים.

$$r_j(v) := v - \frac{1 - F_j(v)}{F'_j(v)}$$

ב. הרבה קונים מאותה התפלגות F ועם אותו r :
(נניח ש- r פונקציה עולה).

תוחלת הרווח $= r(v_j)$ של המנצח.

כלל-הבחירה הוא: מכור למשתתף עם v_j הכי גבוה,

בתנאי ש $r(v_j) > 0$.

התשלום הוא ערך-הסף: הערך השני בגובהו

או $r^{-1}(0)$ - הגבוה מביניהם.

--- שקול למכרז ויקרי עם מחיר מינימום $r^{-1}(0)$!

מיקסום רווח בשיטת מיירסון – חפץ אחד

תוחלת הרווח = תוחלת סכום הערכים הוירטואליים.

$$r_j(v) := v - \frac{1 - F_j(v)}{F'_j(v)}$$

ג. שני קונים עם התפלגויות שונות:

תוחלת הרווח $r_j(v_j) =$ של המנצח.

כלל-הבחירה הוא: מכור למשתתף עם $r_j(v_j)$ הכי

גבוה, בתנאי ש $r_j(v_j) > 0$. התשלום = ערך-הסף.

דוגמה: $F_a = \text{Unif}[10, 30]$, $F_b = \text{Unif}[20, 40]$

$$r_a(v) = 2v - 30, \quad r_b(v) = 2v - 40.$$

אם a אמר 23 ו- b אמר 27, אז a יזכה! וישלם את

ערך-הסף שלו שהוא 22 [ערך הסף של b הוא 28]. למה??

* מיקסום רווח במערכת הפירסום של יאהו

- עד 2008, יאהו השתמשה במחירי-מינימום נמוכים וזהים עבור כל מילות-החיפוש.
- ב-2008 בוצע מחקר סטטיסטי שנועד להעריך את ההתפלגות F עבור כל מילה בנפרד.
- חושב מחיר-מינימום שונה עבור כל מילה.
- המנהלים לא הסכימו להשתמש במחירים החדשים אלא עשו ממוצע בין הישנים לחדשים.
- **התוצאה:** עליה גדולה ברווחים בסוף 2008.

* <http://theory.stanford.edu/~tim/f13/I/I6.pdf>

* Ostrovsky, Michael, and Michael Schwarz. "Reserve prices in internet advertising auctions: A field experiment." Proceedings of the 12th ACM conference on Electronic commerce. ACM, 2011.

מיקסום רווח בשיטת בולוב-קלמפרר (Bulow - Klemperer)

- רוצים למכור חפץ 1 לקונים עם התפלגות זהה - F .
- מכרז פשוט = מכרז ויקרי בלי מחיר מינימום.
- לא דורש לחשב את F , אבל הרווח לא אופטימלי.
- מכרז אופטימלי = מכרז עם מחיר המינימום של מירסון. משיג את תוחלת-הרווח הגבוהה ביותר, אבל, דורש הרבה עבודה כדי לחשב את F .
- משפט בולוב-קלמפרר: תוחלת הרווח של מכרז פשוט עם $n+1$ משתתפים \geq של מכרז אופטימלי עם n משתתפים!
- מסקנה: במקום סטטיסטיקה - תביאו עוד משתתף!

משפט בולוב-קלמפר - הוכחה

- נגדיר **מכרז עזר** שבו מוכרים את החפץ לקונה עם הערך הוירטואלי הגבוה ביותר מתוך ה- n הראשונים אם הוא חיובי; אחרת – נותנים לקונה ה- $n+1$ חינם.
- **במכרז פשוט עם $n+1$ משתתפים**, מוכרים את החפץ לקונה עם הערך הוירטואלי הגבוה ביותר מתוך ה- $n+1$. לכן:
- תוחלת הרווח **במכרז פשוט עם $n+1$ משתתפים**
=< **במכרז העזר**
=< **במכרז אופטימלי עם n משתתפים**.